

במה טומניין פרק רביעי שבת

- (6) שוקין פ"ג מ"ע ע"ב.
- (5) ג' כהן נזכר בלאן מון
בלן סכובין ותגניד צוות
- (4) מפור בכלניות יהיו לנו מה
ושווים, ג) כלנס פ"כ מ"מ,
ד) לולט פ"ח מ"ג, ג) נקמן
- מ: [עמ' ב] רצימות סן
כומספסון לדילנס ג' פ"ג,
- (1) בתייה, פ' פירש צבנת' ח'

מה אין ו נומופת חסרים. לטעין נפלך מגדים סנטדרה (נקון דן קמו) מביון הולס חבית וממיינן הול לפסס צקיין וממיהה פיפוי תלולרים: מגופת לינה מן סקנית עזמו ווועפ' עדזונקע זו ליין מסוכן חביב צשיי ליעיל טווזתת הול בענד צענוליג כוונח צבוי: אעל גל גודפס.

כִּי מה בין זה למשמעות החביה. פ' כי צקונטרכם למניין נקמן צפלא
חכמים (זך קמ. ופס) ולשׁבג' ה' מוגול ממזוז צקנ'יך' וממייסס לפפי
הוּאַלְעָמָן ומן נכלמה לדי' דמ'ך מל' ממי זא חידור וו' קיינו צינור
סמס נמי צינור בום' לזרעבג' סעל לאנטם צפליו גו' בסקיטים עט

א מ"י פ"ג מס' מילוט פ拉斯
ב סלכה 1:
ח ב מ"י פ"ג מס' מילוט כלייט
ט ג סלכה ג':
ט ג מ"י פ"ג מס' מילוט כלייט
ט סלכה ט:
ד ד מ"י פ"ג מס' מילוט פ拉斯
ט סלכה 7:

גלוין השם

לעוי רש"י
בשפט"א (במסوها"ש).
הכלבה (חפירה גסה).
בלגנו"א מבוצעת

רביינו חננאל
מן שראה מהו מוחרם בגב
אבל מגופת החביה שאין
לטלה בהרבה. בטהרת
ירויומה לדין של הנכסים
כבר כה דה החקל העשוי
ההכווסין שלווין ירייעות
בבבון ומי שורה
שלילין, לישן מני עז
המזהם והמליח
עליהו שכנה. וממשי כה
ר' רודא קול שמעון
המלאכרים כוון
זרק אווון נתקל
בלילון העזים, אל
בובון ובוכין ששלב
ככברן רוזח בשילולו
שנא טיבנו זירוז
המאנן תאן כל המחרה
המלאכרים זוק
ר' רודא הוא כבבון
ונספְתָה רושם
פדרה רב דבר
בכעשרה מלכא, כלו
שווין בין הדרה
לטומאה והזאות, של
בכעשרה לאלה און דיבור
אל מולו ר' רודא

מה בין זו למוגפת חביה א"ל רבא וזה חיבור
והה אינו חיבור רמי ליה ר' ירמיה לרבי זירא
^ותנן ^ושלאל של כובסין ושלשלת של מפתח
ותבגד שהחט הפור בכלאים חיבור לטומאה
עד שיתחול להתו אלמא שלא בשעת
מלאכה נמי חיבור ורמיינהו מקל ^ושעשה ^ו
יד לקורום חיבור לטומאה בשעת מלאכה
בשעת מלאכה אין שלא בשעת מלאכה לא
אל החט שלא בשעת מלאכה אדם עשוי
לזרוקו לבני העצים הכא שלא בשעת
מלאכה נמי נזהא לה דאי ממנגו הדר
מחוזר להו בסורא מתנו לה להא שמעתא
משמיה דרכ חסדיא בפומבדיתא מתנו משמי^ו
דרב כהנא ואמרי לה משמיה דרבא מאן
תנא הא מלטה אמרו רבנן כל המחויר
לו הרי הוא כמותו א"ר יהודה אמר רב ר"מ
הייא דתנן ^ובית הפק ובית התבליין ובית
הנור שכיריה מטמאין במנגע ואני מטמאין
באייר דברי ר' מאיר ור"ש מטהר בשלמא
לר"ש כסבר לאו בכירה דמו אלא ל' מאיר
אי בכירה דמו אפילו באיר נמי ליטמו אי
לאו בכירה דמו אפילו במנגע נמי לא ליטמו
לעולם לאו בכירה דמו ורבנן הוא דגנו
בחו אי גוזו בהו אפילו באיר נמי ליטמו
יעבדו בהו רבנן היכרא כי היכי דלא אתי
למשרכ עלייה תרומה וקדושים ^ותנו רבנן
ימסתורת של פרקים ואימיל של רהיטני
חיבור לטומאה ואני חיבור להזאה מה נפשך
אי חיבור הוא אפילו להזאה נמי אי לאו
חיבור דבר תורה בשעת מלאכה חיבור בין
לטומאה בין להזאה ושללא בשעת מלאכה
אינו חיבור לא לטומאה ולא להזאה
ונגרו

צומתת טהור שוט נפל
בצלופים ריח ממלחה דללי
חצוב לאן גלן לנוין מגן
טפה. מגןך לך מי צלן
נספה. טהרה קלה לדיין
נספה טה. קלה מילא כילס
יעטמו. מהמת כילס הום נמי
צאו. לדיאו חיבור מלדנין
ככילות ממס לטמפל גיהור כי
על טומחהן מרים וקדשיות
בם רוח תקמיסין וונטינ
ולחדר מלחתמו וונטה
טמפל וס: ואין חיבור
טמפל ומיצן כי' דצלאן צלן
טומחה נמי לאן צבע
אמיר רב רב מאיר הייא.
ט זקוניטם דבסטום למקל
סקילדוס למוק שוי מינור^{א'}:
צלאן כודזון פילע נמי טילר
גמי כילס נם שיך קן
אף לוזאה נמי בו.
טפֶּס נן כי לי מיכור טה
טומחה נמי גלן ורכז נמי
ווען בזן לטומחה ביזן לטולא
טלה נטעה מלחה גוינו
טינן צלן צבע
טומחה נמי לאן צבע

לגולוכומי מינַה דעָלָג צְבָעַת
אמֵר رب רבי מאדר הא.
סִכְמָנֶת קְנוּמֶלֶק בְּסָסָוֹת קוֹמְפָאָן:
סְקָלְלוֹת דְּמָקָלָן סְזִי קוֹמְפָאָן:
בְּצָלְן כְּזָקְמַן הַלְּכָה נְמִי סְכָלָה
גְּמַם גְּזִי מְלָס לְלָה צִין סְקָן
הַזּוֹא אָפָּה לְחֹזָה נְמִי בּוֹ.
סְקָס נְן סְכִי לִי חִזְוָר קוֹמָ
טוּמוֹמָה נְמִי לְהָיָה וְהַדְּגָה נְמִי
וּוְדַן נְפֻמוֹמָה דַּן לְסָהָה
יְזִין טָלָם בְּצָעַם מְלָכָה גְּרוּ

במה טומניין פרק רביעי שבעת

א' א מ"י פ"ד מס' ל"ט
קצת להלן ה:
ב' ב מ"י פ"ד מס' ל"ט
קצת ה' ה' ה' ה' ה'
חו"מ טוון ר' ר' ר' ר' ר'
ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
תפלין סללה טו' קמן
עשות סכ' וושע' ח' ו' ו' ו'
ה' ו' ו' ו' ו' ו'
ד' ד מ"י פ"ד מס' ל"ט
קצת ה' ה'
ה' ה' ה' ה' ה' ה'
פ'ו ה מ"י פ"ד מס' ל"ט
קצת ס' ס' ס' ס' ס'
ס' קמן ח'ו' ס' ט' ט' ט'
חו"מ טוון ר' ר' ר' ר'
ו' ו' ו' ו' ו'

תורה אור השלט

לעזי ריש"

מוקח חסופה
א. למניה תפלין בעלה מא
אקדמי שערץ שיהה נקי
בכבודו אלשע וכוכו
שמפשיש אבוי ודבא.
טומ' תלמיד, ב. מפקח
משגנית. טומ' תלמיד, ג.
בדור הזה. טומ' תלמיד, ד.
נדן. טומ' תלמיד, ג'.
ה. שנמננות עלי. טומ' תלמיד,
לא יכול ליהר לשורה
בכבודה וברוקשה, הא
ודאי אין עלי
משום דובען נוך נקי
פושפי שרול בוגון, וו'.
טומ' תלמיד, ה'.
ו. רופיה היא בידם.
טומ' תלמיד, ג'.
ז. דבעל. ז'.
ש. שרמאן עטב כחדרים.
טומ' תלמיד, י'.
ח. זכה נוטל
משואן ממשואן גן.
טומ' תלמיד, י'.

הן לחין אי אמרת
בר אחר שפיר אלא
עצמן מוכין לחין
רבי אושעיא טומני
נשין אבל לא בכוסות
כוסות להה מחמתא
לה מרמרא דביני
בכוסות ובפירות
לל חישים ובנעורת
יהודה אמר בדקה
נאי תפלין צריכין
בנגנים מאי היא אכבי
; אמר שלא יישן בהן
בננים שפעם אחת
עה גיריה על ישראל
קרו את מוחו והיה
לשוק ראהו כסדור
וינו וכיוון שהגע אצלו
דו אמר לו מה זה
ונגה פשת את ידו
קוריין אותו אלישע
א בנפי יונה משאור
כנסת ישראל ליזונה
פה בכסף וגנו מה
ה אף ישראל מצות
ת שלחרשין וכו':
אנסורה שלחרשין
הן קאי ת"ש דתניא
רתת של פשתן דקה
עורת של פשתן קאי
בשלחין ומטלטליין
מטלטליין אוthen בצד
הכסי וו הופת מטה על הצד
יכל להחוייר ורב"א
ר' יונתן בן עכינאי
רב' חנינא בר חמאת
שלחין של בעה"ב תנן
דילמא של אומן תנן
בעה"ב תנן אבל של
ר' ישמעאל בר' יוסי
אבא

ה נעל מטומאה אל נעל נצבעת מלנולכה. כיסוי חיבור: וען הוקא
בכיסוי חיבור מילולכה. צלול יפה חיבור. בחלק חיבור פוטומחה גאנולס והין
לעטן: נחין מחמת עטן: ממחמות טפי מליחין מהמתה
לעטן: סאנפלין מעליין מיציבן: ס"ג מוליין נחין מחמת עטן פיני
לעטן: ממליטו דזניינט גאנטמי.

גלוון הש"ם

מוסך ר' ש'
בנקרו. פור' ג' גענער, לאן
(טשנין) ייקשו עוגני נחן,
לענין (מדיני טה) גאנטן גל
את מוחהו. כפערת
שננדס פלען (טשנין), בפערת
מגניות עליה. לאָסַה נלהמת
הפלעומיאן קול גאנטיפס (טשנין).
וואֹז דאָל. דוּזְקָפֶן
אַטְּגָּלְן קָרְבָּן גַּעֲנִין
מנשׂה יְסֵה (טשנין).

תורת גדי על גדי סטמַתָּה כ' לירק לומר לפִי דמיילי סטמַתָּה ליטשְׁבָּה ו/or מפלצת דרכְּלָה מיניי ציגְּצָנִין דמיי למוגה עלייטְּסָו ו/or מסטְּלִין ש' נְזֵן.

במה טומני פרק רביעי שbat

(ט) "ק. ב. מונן. וב. א",
 (ט) ועדי מושע עצם פ"מ מ"ז
 (ט) דבש"ס מושע ומי יתיר
 (ט) לרמץ' ור' ובצ'ר' פ"ל'(ר'י)
 (ט) ר' ג. ק. קוטש
 (ט) סיל' מספקין,
 (ט) נון;
 (ט) ענ' כ"ה תלמיד
 (ט) נתקען ענ' (ו) כ"ה תלמיד
 (ט) קדמוץ' (ו) ר' ג. ר' ג.
 (ט) עני
 (ט) ליטש' (ו) פ"ס' מה' קד
 (ט) קדר' טום סלאן קיד' יי' קיד' יי'
 (ט) קדר' טום סלאן קיד' יי' קיד' יי'

ה' היבiao שלחין ונשב
של בעה"ב מטלטלין
טלטליין אורן ואם חישב

גָבָא שלחה. פלא"ח ומול שצינו לנו שלמן צבנת' וסכלת' כר' יומי לתקין' מעסה לדב' וכון נלהה דלי' צמול מילוי כדפי' קוגונט' ולום מימי' לריה הילן דהומן נמי' נון קפיד טפי' קוס' ליא' רטמי' דר' יומי' מלווה דסמי' נקען צאלים סל' מומן': **לא אמרו**

מו' א מי' פכ'ו' משלכות
צנת קלה י' כמג
לhorn סה טוש'ע הו'ם פין
סה עגי' כה:
יז ב סס עג'ו':
יח ג מי' פכ'ו' משלכות
צנת סס כמג סס וו'
זו'ע הו'ם פין דינט עגי':
ה:

1. וְיָדֵי בְּחִזּוֹם הַהָּאֶת וְיָבָא
הַבִּיקָּה לְעֶשֶׂת מֶלֶךְ אֶתְנָה
2. וְאַזְן אֲישׁ מְאֻגָּשׁ וְבֵית שָׁם
בְּבִיטָה: בְּרִאשַׁת לְטַיָּא

לְלָלֶל הַפְּלָאָהָה לְעֶשֶׂת
אַתְּמָה וּזְהָוָתָה שְׁמוֹת לוֹ זָהָב

גָּלְיוֹן הַשְׁמָם

מוסך רשי

רביינו חננאל

(ה) עי ר' המכ"ן קימין צ"ג
שם מחהר סייע לבני היל"ח
כמ"ק כהן וכתר מג"ן וזכר בג"ה

אבל לא אמר ה' ואמר הביאו שלחין ונשב
עליה מתייב נסרים של בעה"ב מטולטיין
אותן ושל אומן אין מטולטיין אותן והש
להת עליה פת לאורהין בין קר ובין קר
מטולטיין שאני נסרים דקפיד עלייהו ת"ש
ὔρωτοι βίν עבדין ובין שאין עבדין מותר
למטולטיין בשחת לא אמרו עבדין אלא לעניין
טומאה בלבד מאילאו לא שנא של בעל
הבית ולא שנא של אומן לא של בעה"ב
אכל של אומן מי אין מטולטיין אי ה' הא
דרני ולא אמרו עבדין אלא לעניין טומאה
בלבד לפלוג וליתני בדידה בר"א בשל בעה"ב
אכל בשל אומן לא כולה בבעל הבית
קמיירי בתנאי עורות של בעה"ב מטולטיין
אותן ושל אומן אין מטולטיין אותן ר' יוסי
אמר אחד זה ואחד זה מטולטיין אותן:
הדריך יתבי וקמיבעיא להו הא ^הדרתנן אמרות
מלאכיות ארבעים חסר אחת בגנץ מי אמר
לhed ר' חנינא בר חמא בגנץ עבודות המשכן
אמר להו ר' יונתן בר' אלעוזר קר אמר רבינו
שמעון ברבי יוסי בן לקונייא בגנץ ^גמלאכיה
מלאכטו ומלאכת שבתורה ארבעים חסר
אחדת בעי רב יוסף ^וובא הביתה לעשות
מלאכטו ממנינה הוא או לא ^לאבי
וליתוי ספר תורה ולימני מי לא ^ואמר רבנה
בר בר חננה ^זר' יוחנן לא זו מיש עד שהביאו
ספר תורה ומנוואם אמר ליה כי קא מספקא
לי משום דכתיב ^זוהמלאכה היהת דים
מןינא הוא והא כמאן ^{דאמר} לעשות צרכיו
בגנס או דילמא ויבא הביתה לעשות מלאכטו
מןינא הוא והאי והמלאכה היהת דים ה' כי
קאמבר דשלים ליה עכידתא תיקו תניא
ככמאן דאמר בגנץ עבודות המשכן דתניא
אי' חיבין אלא על מלאכה שכיווץ בה
הייתה במשכן הם ורעו ואתם לא תורעו
הם קצרו ואתם לא תקצרו הם העלו את
הקרשים מקרקע לעגלה ואתם לא תכניטו
מרה"ר לרה" ^ההמ Horido את הקשים מעגלה
לקראקע ואתם לא תוכיאו מרה" לרה" ^והמ
התוציאו מעגלה לעגלה ואתם לא תוכיאו
מרה" ^ז לרה" מרה" לרשوت היחיד Mai Ka
עבדיך אבי ורבא דאמר תרויזו ואיתימא
רב ארא בר אהבה מרשות היחיד לרה"
דרך רשות הרבים: בגין צמר ואין מטולטיין;
אמר רבא לא שנא אלא שלא טמן בהן אבל
טמן בהן מטולטיין אותן איתיביה הווה
מרבן בר יומיה לרבא טומני בגין צמר
ואין מטולטיין אותן כיצד ה' הוא עושה
וילא

⊗

רב נסם גאון
ולא אמרו עבדין אלא
לענין טומאה בלבד. עיקר
דרליה מישתכה במקצת
חולין בפ' העור והרוטב ז"ג
קכ' וולן שעיבדן או
שהילך בהן כדי עבדה
טההורין. ובתמאfftא וכולן

עובד אבוי ורבא דאמר רבויה ואיתימא רב אדא בר אהבה מרשות היהוד לרה"י דרך רשות הרובים: בגין צמר ואין מטלטlein; אמר רבא לא שננו אלא שלא טמן בהן אבל טמן בהן מטלטlein אותן איתיביה הוהו מרבנן בר יומיה לרבע טומניון בגין צמר ואין מטלטlein אותן בצד הווא עשויה ונילע סממין נפצע מלכמת וועלות חיליס ועמנעו ולכו נמי סממין נפצע ונילע סממען ונילע.

לעתם נתקני גמגמי' בלחנות מלודיות סולן
 כיטול סמניין חולן דינקט סיידולו' לדפה וכלי מפלקס נפלך כלל
 ועוד' (נקמן ונ-ה) : קילקע' לסתות קרייס' : עגלא'. רשות דימיל
 טגבוזה' ו' ו' ולטבז' ל': דורך רשות קרייס' דוחיל שצין טנגנות
 לסתות קרייס' אה' גל טמן פאן מטלענין הווען. קמץ' ק' כתה'ל
 דמילי מיל' קתני מטהיינן ולו' האנ' דעמן פאן קה' : קאוח
 מילגע נר' יומיה. הומו' סייס' צה' נצית מדרכו' מטל' :
 וועל'

סכלה נומר סעודה טרייה מליחות
סהרכות ועתיקות הוצאות ועד ב-7:30
מן ל闫ן גאולוקי^ט רומיוסט חייז' סקנ
סימטה עזרותם פלאוּס האנג' אַלְפִי סיט' יב
מליחות דוממות ווּלוֹז' ווּמוֹעָטֵין
סמיין הוצאות כנון מילך וזרל נֶקְעָה^ט
מלחוקס מכמים לאחסנס מניין מליחות
צמלויס קוויל ומלוקות קקט ווּמוֹז

וְיִחְפֹּר לָמֶר כֵּן דָּלֶג פְּלִיג
מַלְקָה מְרִיר סַמְרוֹךְ מִנְיָה כְּמַ"ד כְּנֶג עַז
וְעוֹד לִמְזָמָן דְּלִית לִיס דְּלִיכָּם וְלִמְלִיכָּם
וְצָוֹר צָבָאִים וְעוֹד נִקְרָם מִשְׁמָעָן דְּלִמְנָה
גִּידְעֹן^ט לְהַת נָן גַּמְלָכָה בְּצָבָאִים
כָּלֵג דָּבוֹר (קָנוּבָה): כֵּן מִילְתָּה דְּסָתוֹר
לְהַחֲבִיךְ לְהַ: חַם הַחֻלְלָה קְרִישָׁם בְּ
יוֹמִי בְּלִיכָּה יִסְׂדָה^ט גַּבְיָה נָעֵץ קָרֵב כְּלִימָן
וְלֹא תְּלַזֵּן וְבָרְכָה מִזְבֵּחַ גְּזִוָּה בְּצִוְּיָה

וביבי ובורה אולת הילא הוה קאי יורם באשפוויה והדר אתי, היה קא קורי ליה בר ביר דוח וומה. קלש דעתיה קרי אונפנשי (איוֹ יְבָ) שחוק לרעהו אהיה, אמר לה' רוחנן במטוואו גוונדר רושע (גונדרה) ומארם יומם מיר רושאנוי וביר רום רושאנוי והוא גוד רושאנוי איזה גוד שטבון לשמה מלחה לעליו הרכבת אלילו עטקה כל השנה

במה טומניין פרק רביעי שבת

בינו חננאל

ע) עין עLOWER עלי' הפתח.

אלא א' איתמר ב'. אין גילוך זו וכונה דלכלה מכם סלול עבומו סיק מוקפה וטפי' קוי ימיה לי' קוס גרכ' היל' חמל רצחו היל' נפי' וזה סוקה נמי' זומר לדיבינ' היל' חמתה: **רבינה** אומר בשל' הפתק שנ. ומילמל לדינ' לדקממר מעיקרת וגטהינה צל' ספקם ומימה לדינ' קהמר גל' צנו מסמע לדתתניין קה' וסה' וממנין מי'י' צבל' ספק' א' ויל' לדיסת ממי'י' צבל' גיז' נמר' צין' צל' ספק' צנ' צל' ספיק' דל'ן' מטנטלי'ס חומן וקהלמר לדינ' גל' צנו צאנטו צהינה צל' ספק' היל' צל' טמן צאן' צל' טמן צאן' מטנטלי'ס חומן וטה' דקמי' ייפ' לדינ' הו' עשה' הו' צבל' א' בשל' הפתק

הפקק קממי ועפ"י עטנטון צאן:
מטנטין כיוון צלה קומיני:
ורב אס' אמר יש' בא"פ שלא
קשה ושלא הייש. רבינו
שמשון טוקן פוקכ' לכ' ספי מלך ממל
צטמוך לכ' חי' צאה נמלחה ממעי'
נמי דיקון' ו'ת' פוקק לכ' מכם
קוטיל כמו שמאפוש נפלק כל קליטים
(לעמן דר' קפה. דוד' ר' חומי וכט):
בפקוריין ובציפא. פ' יח' לפס
שם זה צעל ומונין
וומה גלעך קרכט וכולס סטוט
שער לאלכו: אבל לא אבעע בשמן
אין יוצאיין בחן. לנו דוקה לין יולחן
דעלפלו נטנטולס מסול נפי צהיס
מכניס הילן קעט לין יולחן הנג רישט
ונטמוך נמי לדקמיה נילן יעלן
蕭 טחת מצעוד יוס למ' דוקה יעלן
לכון דען יטב' צאן נציגות':
ואם יצא בהן שעה אחת בו.
הע'פ' צלה נצע ולל מזב
דיינו לכ' ספי לדמיה יטב' צלה פ' צלה
חיטט ולל קסר קסא לוי' יטב' דקמיה
יולחן צאן זומן צענין מלי' הילין
צעען הפלטו יטב' צאן נמי דסח' כוון
דממייל יעלן הע'פ' צלה נצע ולל
חיטט כל סבן מזב' ולל נצע
דכלומורס טיבס געריעט מממאנס וקן
נמי יולחן ומילין לדס' לדקמיה נצען
לן נקמת צאן צבנת הילן כדי נקמת
צאן מצעוד יוס ווילר קר' נמלן' וט'פ'ס
יכל נקמת צאן נצצת:
ולא ידענא אי בית האבל הוה.
פי' לי מטוס צית סטאנל:
סמי' לי מטוס צית סטאנל:

קשר לא אמר רב א קופתו עפר וועשה בה כל צרכו דרש מר זומרא
א: והוא שיחד לו קון זווית אמרו רבנן קמיה דרב פפא
מללאל דאי כרבנן האמרי בעין מעשה אמר להו רב
עד כאן לא אמרי רבנן דבעין מעשה אלא מידי דבר
כל מודי דלא בר מעיבדא ביה מעשה לא נימא
הכלים חוץ מכל' כספ' גנרטקון^ט הא נתר וחול
ול אסור Mai לאו בהא קמייפלו דמר סבר בעין
עinin מעשה לא דכולי עלמא לא בעין מעשה ולא
א ר' שמיעו) הא^ט רבבי יהודה דאמר דבר שאין מתכוון
מר^ט דבר שאין מתכוון מותר במאי אוקימתה להא
אבל לא יהופفهم שערו וא ר"ש משרא קשי רתנן
ניר

לטם גיריל ניחת נכסף: מאי נמו. קה דמגין טסוו נמו מסוכס
ס מלט קופתו ניך ועיליה נעל גבי קלתקע וממן דטלטך קסבל
גענצה נעל צעינן מעסס דלהית נאנו קה דרכו יסוד וטענמא
ל כלדי יסוד דהמאל דצל שׂאין מתכוין טסוו וממן דבאי
יעומן [לקמן עא]: נא יחוף צאן. בוגר ומול צערו נצמת מפניהם טמיטין:
קיזל

וְקַמֵּר נִטְלָנוּ לְהַלֵּל עַל
אֶת הַמִּזְבֵּחַ וְעַל
לִימִדּוֹן לְכִי לְמוֹ וּלְכִי לְמוֹ
וְלִזְבְּחִי עַמְּדֵל לְקַחְיוֹן מִצְסָה

גוטל את הכספי והן נו
הכى איתמר אמר רבא
יהדן להטמנה אבל יחד
אותן איתמר נמי כי א
אר' אס' בן שאל אמרו
שלא יחד להטמנה ז
מטלטין אותן ריבניא
שנו תנא נמי הבי ג
איין מטלטין אותן ואם
להשתמש בהן מטלט
בר בר חנה קמיה דר
שנדרן לעצם ונמלך ע
לקשר רשב"ג אומר א
תני לה וזה אמר י
איתמר רב אמר קושר
וועפ' לרבי אס' יושב
בת"ק ושמאל נמי ה
האי תנא דתניא זיווץ
בזמן שצבען (בשם)
צבען (בשם) ולא כרכז
ביהם ואם יצא בהן שע
אעפ' שלא צבע ולא ס
לצאת בהן אמר רב
תנא הקש שלג גביר
בידו אבל מנענו בגין
מאכל בהמה או שהיר
מבועד יומן מנענו ביז
דרפיג עליה דרש"ג ר
דרבי אתה רב דימי אמר
פעם אחת הילך רבי חרו
למקום אחד ומצא חרו
לשום עצים ואמר להם ז
כדי שנשב עליו למחה
המשתה הוה אי בית ר
אי בית המשתה הוה
דוקא בית האבל או כי

אבל הכא קשור אין לא יהודיה ימכונים אדם מל' משמיה דמר וטרא רבה כמאן רבנן שמעון בן גנין פפא אפיילו תימא רבנן עבידיא ביה מעשה אמא כתנאי בכל ייחfin את מותר והתניא נתר ור' מעשה ומור סבר לא בא קשיא (הרא רבינו יהודה הא ספור ה' ר' שמעון דאי דשרי כר"ש אמא סיפא

וילם ימון לְךָ: כַּפֵּפֶק, מַעֲלָכָה
גדולָה שְׁעוֹרָלִין וּמוֹסִיבָן נַחֲקָוָתָן
לְמַמּוֹרָה אַקְוָרִין עַ"ס בֵּין צָל גַּדִּיס
בֵּין צָל מָכוֹן בֵּין צָל מְגִנִּים וּצְבָר
מְלוּמָה: חִיוּוֹת. עֲנָמִיס קְשִׁיסָּה כְּעָן.
מַסְטּוֹקָה סַדְלִימָות צָל נַוְזָנִין וּוּפָלוּ
עַלְיָן צְלָנוֹן קַרְיָה לְסָן קְמִיָּה: אַגְּדוֹן.
לְלִ (לְקַנְּטוֹת) (קְיַיְנוֹן) מַמְלִיקָה קַרְיָה
גַּדְּרִיאָה: קַוְיִיךְ נַקְאָה. לְקַדְלִיסָה יַחַד
מְגֻעוֹד יוֹסָה לְאָכוֹמִחָה לְלִיטְבָּסָה טַוְמָדִיס
וְהָסָה הַיְלָה קַדְלִיסָה מַהְרָה לְטַלְמָדָן
לְמַחְרָה דָּלָה בָּוי יְחוּד גַּמְתָּמָבָה: וְלֹכֶ
הַסִּמְיָה אַמְרָה שָׁבָט עַלְיָן מְגֻעוֹד יוֹסָה:
וְהָעָפָה אַלְמָנָה חִיטָבָה עַלְיָן לִישָׁבָה
לְמַחְרָה גָּלִי דְּעַמְתִּיס דְּלִיטְבָּסָה קְיִיָּיִם:
קְרוּוֹן. פְּסָקָן מַרוֹקָן שְׁנוֹמָנוֹן עַל
סְמִכָּה: נְפִילָה. נַמְרָן מַנוֹּפָךְ קִימָנָה
עַל כְּמָכָה: זָמָן שְׁגָנָן נַעֲמָן. גָּלִי
לְעַתִּים לְלִמְכָה קְיִיִם לְאַמְלָה עַלְיָה
בְּצָבָת דָּלָה לְמַתְהָה יְנִיחָה הַלְּבָן צָלָה
יְסָרְטוֹן מַלְטוֹסָיו לְהָמָמָה וּוֹסָה לִיסָּה
כְּמַלְגָּזָה דְּלַעַמְמָה. הַכָּל הַלְּבָן צָבָעָן
לְלַחָם מַלְגָּזָה מִיְּהָה וּסָה לִיסָּה מַחְמָה
וְהָן יְהָנָן וּלְלָ"ה: וְהָסָה נַעֲמָן
כו. סִיּוֹן כְּלָב הַקִּי לְהָמָר יִשְׁכָּב
הַעַ"ס צָלָה קַטָּר וּלְלָה חִיטָבָה: הָאָה
נָמִי תְּנִינָה. כְּלָב הַמִּי: קָא. סְמִמְיָה
לְנִינִיָּה קָהִי נְלִינִיָּה וּלְסְמִקָּה
מוֹרְיָה בָּהָר וּלְמָרָה בָּהָר וּמְגַיְּתָה

מספרות הש"ס

(ג) [טוטטעל פ"ג], (ד) [לען]
 קפּה: (א) ע"י מומ' (ב) דיל"ר מומ' (ג) ס"מ פ"ג (ד) ס"ל פ"ג
 קפּהה: (א) ע"י מומ' (ב) דיל"ר מומ' (ג) ס"מ פ"ג (ד) ס"ל פ"ג
 (ה) צו"ה פ"ג, (ו) נון פ"ג, (ז) קפּהה פ"ג
 (ח) ג'זא ח', (ט) ג'זא ג'זא
 (ט) טוטטעל פ"ג, (י) דיל"ר פ"ג, (ז) ס"מ פ"ג, (ח) ג'זא ג'זא
 (ט) ס"מ פ"ג, (י) ג'זא ג'זא (ז) ס"מ פ"ג, (ח) ג'זא ג'זא
 (ט) ג'זא ג'זא (י) ג'זא ג'זא
 במשתחים וסימני כתיב כל' פ"ג

ר' י

ט"ש. עַרְמָה.
אלו"ם. צָרִיף (אלום).

מופר רשי

שגדון לעצם. שמתן
לעטן (טוטן) כהן צידן
לקשר. מערב צב עז (ט).
קוש שעל בגד מונטה.
וונת נספָך ווּנְסָךְ וּנְסָךְ
ונת עליון מונשע
כדי סולן פָּר נְסָךְ
לא יוניש בדור. תומך
אובל, אובל מגנונגע בעגנו.
המיהוי ווילען באד גוֹן
דעל צמאן נולען (קונט)
או שחדה עליון
בר או צידן. דעל דטמָה
לדרקן טילטיל צמלה מומָה
לון לון (ט), מבנץ אום זומָה
מלא קוחו רון. נספָך
וינטן מוקסן גוֹן, וועשה
הה כר דילו. גוֹן מילקָן
בונלן לא נגי קרכָן סיטָם
היידי צוֹטָל (בריא, ח).
הורוא שודר לו קוֹויז.
וון גומָה, דעטס מלילָה
לאנטס קיַה קָה. הא מענער
טיטוֹן קָה טיטוֹן מוניך
וון פְּלִים וּוֹן ומְסָה הָה
הָה (ט).

תומפות

א. אראי טמן בון אין
מטלטלין איזון. כי לא-ען.
ב. הבלתי-זמין. ווֹתְרַעֲלָה.
מיוזן ייחוץ להטמנה איזו.
של השוקם מטלטלין
אותו. כי כוּרְנָה. איזען.
דיסיבעה שלא בחומנה
גיריאת הטעמה ריריתא.
רעיפל. וכוי אם החשב
עלון שפנאל ואגעז
של איזון טבֵּרְבִּיל. ז. לא-
מצאנן הטעמה מעילן כיא.
לובני קומזה שלו מונן,
הוֹןְזָה פוקוון וצפאן הון
קוקען סטומאי ליטויאן
קיעני, ומישׁה בעי הווננה
ברבא האיזון איזון. ווֹסְטָן.
ג. רַעַי. וה. ווֹלָא. איזו.
טַלְמַעַן. ווֹלָא. איזא בחם.
ו. גַּלְעַלְמַעַן. ז. גַּלְעַלְמַעַן.
יטיללאן לא-ען. ווֹסְטָן.